

ปิยะปทีป แสงอุไร 2549: ปัญหาและแนวทางแก้ไขการสอนว่ายน้ำท่ากรรเชียง
ของครูสอนว่ายน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)
สาขาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์บุญส่ง โกสะ, Ph.D. 148 หน้า
ISBN 974-16-1817-4

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสอนว่ายน้ำท่ากรรเชียง
ของครูสอนว่ายน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
โดยผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน ได้ค่า 0.86 หาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธีของ
ครอนบาช ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93 โดยแจกแบบสอบถามไปยังประชากร ซึ่งเป็นครูสอนว่ายน้ำ
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 550 ฉบับ ได้รับกลับคืน จำนวน 354 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 64.36
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาเรื่องการทรงตัวขณะนอนหงาย คือปัญหาเรื่องการเกร็ง และ
แนวทางที่ครูสอนว่ายน้ำใช้ในการแก้ไขมากที่สุดคือ ผู้สอนจับลำตัวของผู้เรียนในน้ำ ให้รู้สึกสบายไม่
เกร็ง (2) ปัญหาเรื่องการเตะเท้า คือปัญหาเรื่องขณะเตะเท้าแข่งมากเกินไป และแนวทางที่ครูสอน
ว่ายน้ำใช้ในการแก้ไขมากที่สุดคือ ให้ผู้เรียนนั่งขอบสระและเตะเท้า ผู้สอนจับที่ข้อเท้า และควบคุมเท้า
ไม่ให้ห่างมาก (3) ปัญหาการใช้แขน (เหนือหน้า) คือ การหมุนแขน โดยที่ผู้เรียนวางแขนออกด้านข้างมาก
เกินไป และแนวทางที่ครูสอนว่ายน้ำใช้ในการแก้ไขมากที่สุด คือให้ผู้เรียนฝึกบนขอบสระ ผู้สอนคอย
จับแขนให้แขนเหยียดชิดกับโบหู (4) ปัญหาเรื่องการใช้แขน (ใต้น้ำ) คือ ในขณะที่หมุนแขนฝ่ามือยังไม่
จับน้ำ หรือผลักน้ำ และแนวทางที่ครูสอนว่ายน้ำใช้ในการแก้ไขมากที่สุด คือ ให้ผู้สอนจับข้อมือผู้เรียน
บนบกและในน้ำ ให้ผู้เรียนเกร็งข้อมือเล็กน้อยเพื่อให้รู้สึกว่ายจับน้ำ แล้วผลักไปชิดต้นขาของผู้เรียน
(5) ปัญหาเรื่องจังหวะความสัมพันธ์ คือปัญหาจังหวะของการว่ายไม่สัมพันธ์กัน และแนวทางที่ครูสอน
ว่ายน้ำ ใช้ในการแก้ไขมากที่สุด คือครูคอยช่วยจับแขน ขณะเตะเท้า และให้ฝึก บ่อย ๆ